

Snertrit 2018 - de eerste rit van het jaar

door Rein - 06 februari 2018

Hij was er weer; de Snertrit. Een mooie samenkomst van DC10 Skyriders en andere motorrijders. Ieder jaar is het weer afwachten wat het weer ons brengen gaat. De vooruitzichten waren goed, niet te koud en droog. Ron hield het weer goed in de gaten. Want als het een paar dagen van tevoren niet zeker is dat de rit door kan gaan, dan moet hij Marijke tegen houden. Die gaat namelijk helemaal los met het bakken van allerlei heerlijke taarten. En ook dit jaar heeft zij weer enorm haar best gedaan. Als je dat nog nooit mee hebt gemaakt dan weet je niet wat je mist. Een tafel vol heerlijkheden. Met lekkere warme koffie. Klokslag 10 uur staat alles klaar aan de Forsythialaan in Ermelo. Wat een gastvrijheid.

De taarten van Marijke - een heerlijke traktatie

De dag en avond ervoor was het nog best spannend met alle regen die viel. Ik zat de avond tevoren nog op het dak, omdat de afvoer van de dakkapel verstopt was. Lekkage en de aanloop naar Ermelo was ook nog een beetje nat.

Ron vertelde mij dat er toch nog afzeggingen waren binnen gekomen. Dat zijn de watjes die smelten van een beetje regen. Meer taart voor de diehards. En die waren er. Van de DC10 Skyriders de harde kern. En daarnaast nog een grote groep vrienden van Ron en Evert die ook motorrijden. Een mooi opkomst van meer dan 40 motoren, ik heb ze niet geteld (48 red.). Een gezellige groep die zich de heerlijkheden wel lieten smaken. En ondertussen begon het een beetje nat te sneeuwen. Dat hebben we toch maar afgewacht.

Twee Skyriders waren zoals ieder jaar met de auto gekomen, iets met niet in de verzekering en pekel maar wel taart eten. Geeft niet, de Snertrit is toch ook een soort reünie volgens Evert.

Verhalen genoeg over afgelopen seizoenen en plannen voor het komende. En de laatste motornieuwtjes uitwisselen.

En dan is het droog. Ron op een keukentrapje om een briefing te houden. We gaan een lekker stuk rijden en letten goed op elkaar. In het zadel. Er is beloofd geen stoplichten. Maar al wel vlot een spoorwegovergang met trein.

De gebruikelijke toespraak van Ron vanaf het keukentrapje

Langs de noordrand van de Veluwe, oversteken naar de Flevopolder en ook daar een paar mooie weggetjes door het nieuwe land. Hier en daar opletten voor blubber op de weg. En op andere plaatsen een beetje split. Weer terug op het vaste land lekker door het bos. Toch ook hier nog best wat stormschade. Grote bomen die het niet hebben gered. Mooi haardhout, je moet het alleen op zien te halen.

Na ongeveer 65 km een rook en plaspauze in het bos. Gelegenheid voor Ron om te bellen dat de snert opgestookt kan worden. Daar werd ook nog even de lichte schade opgenomen van twee motoren die een klein touché hebben ondergaan. Niets serieus, krasje op de koffer en een flexibel knipperlicht.

Vervolg door het Speulderbos en na ruim 30 km terug in Ermelo. En daar staat de gamel met Snert te dampen. Klaar om opgediend te worden door de dames, Marijke, Annette, Fieneke en een paar andere dames die assisteren. Roggebrood met en zonder boter en katenspek maken het compleet.

Een prachtige traditie van vele jaren inmiddels. Aangeboden door Ron, Marijke en het Veluwe chapter. Dank namens de Skyriders en al die andere motorrijders.

Snertrit - ook dit jaar weer een (gezellige) drukte van jewelste